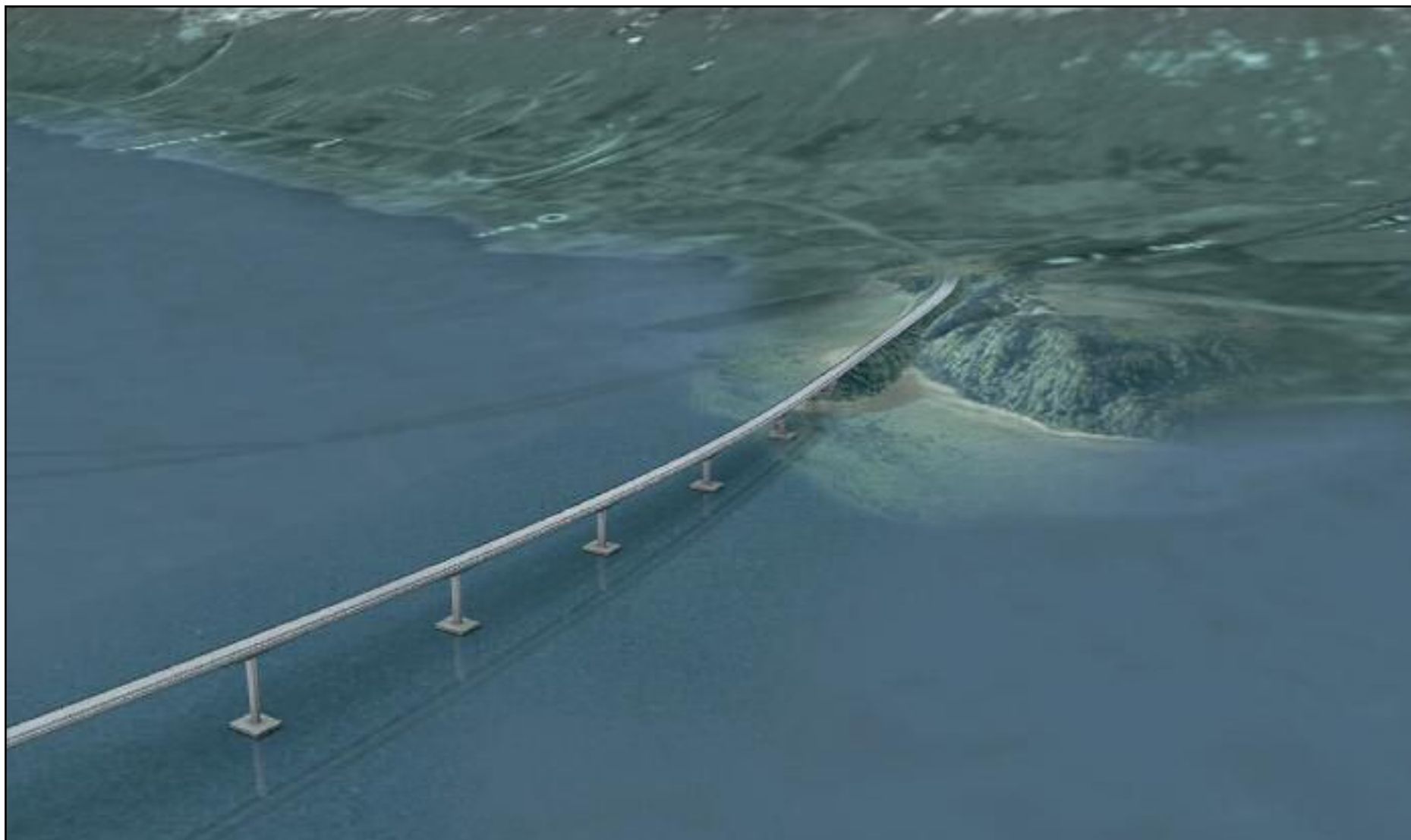

DEBATT

E-8 Fagernes – Sørbotn

Av John-Gudmund Tårnvatn

I det herrens år 1967 ble veitraseen Fagernes-Sørbotn utbedra til det den er i dag. Flott, etter min mening og meget stabil. Men det er det sikkert ikke alle som synes, enten dem har skjørt eller bukse på, og da utbedringen ble gjort i barnevogn.

Vi startet opp i mai/juni. Masene ble tatt fra kammen. Først ble grusen lagt på, så solla/knust masse.

Vi var 6-8 biler som kjørte noen få lass rågrus. Noen la toppdekke solla/knust. Noen la stikkerrenner. Hadde kun med stikkrenner/forstøtningsmurene som står like fine som da de var satt opp. Ingen seig verken den ene eller den andre veien.

Arbeidet seig godt fram.

Muren tok mest tid da det bare var en bil, ed kran. Og fasadesteinen veide ca. 340 kg og hentet hos Løvoll, Tromsdalen.

7.-8. juni kom syningen og varslet ifra at i dag og i tre uker er det fellesferie. Og i dette fine været, sa jeg. Ja, det er sikkert, sa syningen, men loven er nå en gang slik.

I det at formannen får min kjøreblokk (kjøreseddelbok) sa han: Ja, ja gutta. Neste gang veitraseen Klubben – Sørbotn blir utbedra er teknologien kommet så langt at det blir tunnel fra Sørbotn - Saltdalen – Bjørnskar – Tromsdal!

Denne traseen Nordbotn – Sørbotn holder ikke ei utbygging til, før vi har ei ny Sokkelvik der, 1959 7. mai.

Trur du det, sa den ene av de formennene. Ja, det trur jeg bestemt sikkert.

Da vi var små var det fullt av små bekker som kom ned etter fjellsiden på denne sida.

Så du ikke dem som bor på hans Larsanesset? sa han til den andre formannen. Ja, det stemmer nok det. Hvor er dem blitt av? Du ser dem ikke i dag. Ta småbåten når isen er gått av, en vårdag, og ro fra Sørbotn til Klubben, så finner du dem der dem pipler opp fra bunnen blandet/blandede med sand. Grunnen etter fjellsida tæres opp og til slutt er det bare et tak over heile sulamitten fra Mårbakken opp til tregrensen Sørbotn – Leirbakk – Klubben.

Ja, ja, den som lever får se.

Så skiltes vi og i august fortsatte fyllinga fra 60/80 km skilting og sørover.

Da åpnet himmelens sluser seg for fullt. Lastebilene med lass hadde leirgjørme til stigbrettet.

Formannen sto på stigbrettet og så sørover mens han sa stilt ja, ja. No kommer det. Imot kom en bil svømmende. Den karen har visst tatt feil av den gjørmerenna vi kjører i. Og i sjøen i vannkanten lå det som en gang hadde vært en bil. Nå bare en leirklump som kom i form av en person delvis svømmende i leire fra bilen der den lå begravd.

Hver gang jeg kjører Sørbotn – Fagernes – Leirbakken – Klubben – Sandvikeidet tenker jeg på den formannens ord. Går det troll i ord. Ja, ja den som lever får se.

Usannsynlig er det ikke, så får hver tenke sitt for seg selv.

Å legge en veitrasé gjennom Ramfjord, enten på vest eller østsida er galmanns verk eller kvinners verk! Når en ser brua over Storelva, må en jo ryste på hodet og si: Ja, ja, så mange skoleår, men ikke skolens mål.

Visst det skal snakkes om bru bygging, så skal vi ta generalen som bygde brua over Kwai og reddet 500 soldater. Han hadde ingen armeringsjern eller betong. Kun lianer til surring av stokkan og til barduna.

Da soldatene var vel over brua, ble brua sprengt og soldatene reddet. Generalen var vel ikke ingeniørskoleutdannet, men med et hode med noe inni!

Flire eller være redd?

Av Susanne Watterud, leder Troms Europeisk Ungdom

Jeg vet ikke om jeg skal flire eller være redd når jeg leser Øyvind Aarsnes fra *Folkeaksjonen Mot EU-medlemskap* sitt leserinnlegg 21.02. Aarnes er i innlegget forbannet på Europautredningens konklusjon om at Norge er med på 75 prosent av EU-samarbeidet. Jo visst har denne konklusjonen skapt mange reaksjoner, men Aarnes trekker det, svært upassende til å handle om «tragedier à la 22. juli» og «diktatoren

Støre». Ut ifra leserinnlegget hans er det vanskelig å trekke ut hva han egentlig ønsker. Aarnes presenterer ikke noe klart alternativ til dagens situasjon. Han er bare sint. Sinnet han kjenner på er skummelt når han skriver at slik frustrasjon kan føre til «tragedier à la 22. juli.».

Jeg kan forstå at Aarnes ikke er fornøyd med EØS-avtalen og Europautredningens konklusjon om at Norge er med på 75 prosent av EU-samarbeidet uten å kunne påvirke. EØS-av-

talen har tatt fra oss alle demokratiske virkemidler mot EU. Vi har ingen til å kontrollere, bestemme eller ansvarliggjøre de som tar avgjørelsene på vegne av oss. Dette er svært problematisk når vi ser hvor stor avtalen er blitt. Samtidig skal det sies at det har kommet veldig mye bra ut av EØS-avtalen og at dette er en viktig kanal til Europa.

Men Aarnes, hva er alternativet? Vi må forholde oss til fakta. Å melde seg ut av EØS-avtalen og dermed kutte våre bånd til

vår desidert største og viktigste handelspartner er skadelig for nasjonen. EU har også sagt klart nei til å gå tilbake til handelsavtalen fra 1970-tallet eller lage en lignende avtale som den Sveits har med EU i dag. Sistnevnte må oppdateres hele og krever mye tid og ressurser. Sinte folk på nei-siden har til nå ikke greid å presentere noe jeg anser som et reelt alternativ. Virkeligheten er at vi er med i EØS-avtalen og 75 prosent av EU-samarbeidet. Det har vi vært i 18 år nå.

Det som er viktigst nå er kunnskap, kunnskap, kunnskap. og flere rapporter som de vi har fått nå fra Sejersted-utvalget slik at vi kan danne oss et bilde av hva situasjonen faktisk er. Jeg liker ikke Aarnes bruk av våre tre store nasjonalsymboler; det norske flagget, 17. mai og grunnloven. Når nei-standpunkt blir forankret på denne måten, i sterk nasjonalisme, betyr det at det blir lite plass til kunnskap og fakta. Det betyr at man ikke forholder seg til hvordan det er.